

**Analysis of duplicate words in the short story of “Love You Forever”
authored by Chanthy Duensavanh**

**Boy DUANGCHAN¹, Sangkhom SISOUPHAN, Dalavone KHAMSAVHAN
Chanphathone SAYVONGSAN and Daophet BOUNMALEUT**

Department of Language Pedagogy, Faculty of Education, Suphanouvong University, Lao PDR

Abstract

¹**Correspondence:** Boy
DUANGCHAN, Department
of Language
Pedagogy, Faculty of
Education, Suphanouvong
University. Tel: +856 20
9891 9778, E-mail:
douaboy@gmail.com

In a study, the researchers have focused on two-syllable duplicate words of the short story “Love You Forever” authored by Chanthy Duensavanh. The objective of the research is to study the structures and compliment characteristics of two-syllable duplicate words used in the story. The methodology of the research is qualitative, and the results have been reported through analysis and interpretation.

Remarkably, two-syllable duplicate words used by the writer, Chanthy Duensavanh, have an appropriate meaning for various situations. The researchers have found that, for two-syllable duplicate words, a total of 55 words with 3 different construction types: 16 words of a noun-type structure (equal to 29.09%). In this type, 3 various constructions were evident: the noun and noun model type, the noun and verb model type, and the noun and adjective model type. 26 words (equal to 47.27%) were constructed as verb-type structures. The verb type includes 2 model types: verb and verb model type and verb and adjective model type. Researchers have also found 13 words (equal to 23.63%) of adjective type, which includes 3 model types: adjective and noun, adjective and verb, and adjective and adjective. The structures of duplicate words of the verb type occurred more other types. Regarding the compliment characteristics, the two-syllable duplicate words in the short story “Love You Forever” had three different characteristics: those with the same meaning (a total of 29 words, or 52.72%); those with a similar or opposite meaning (a total of 26 words, or 45.45%); and those with an opposite meaning (only 1 word, or 1.81%). Duplicate words with a similar meaning were used more when compared to other compliment types.

Keywords: *duplicate word, structure, compliment characteristics
of duplicate words*

Article Info:

Submitted: Aug 02, 2021

Revised: May 20, 2022

Accepted: Jun 13, 2022

1. ພາກສະເໜີ

ພາສາລາວເປັນພາຫະນະຖ່າຍທອດວັດທະນະທຳ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຕ່າງໆຂອງຊາດລາວຈາກຄົນຮຸ່ນໜຶ່ງໄປ ຍັງອີກຄົນຮຸ່ນໜຶ່ງສືບຕໍ່ເນື່ອງກັນໄປເລື້ອຍໆ ໂດຍບໍ່ຂາດ ສາຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ວັດທະນະທຳອັນມີຄ່າຂອງຊາດ ເຊິ່ງໄດ້ແກ່ ບົດຮ້ອງ, ບົດເພງ, ກາບກອນ, ໂຄງສານ, ສຸພາສິດ, ຄຳຜະ ຫຍາ, ກອນຂັບລຳພື້ນເມືອງ, ວັນນະຄະດີສິລະປະກຳຕ່າງໆ ຕະຫຼອດຮອດສິລະປະ, ວັດຖຸບູຮານ, ປຸຊະນິຍະສະຖານ, ການປະດິດສ້າງສິ່ງຂອງເຄື່ອງໃຊ້ເພື່ອຮັກສາໄວ້ໃຫ້ສືບທອດ ຕໍ່ໄປ ພາສາລາວມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການປະກອບອາຊີບກິດ ຈະກຳຕ່າງໆ ບາງອາຊີບກໍອາໄສພາສາລາວໂດຍກົງເຊັ່ນ: ນັກຮຽນ, ຜູ້ປະກອບການທາງວິທະຍຸ ແລະ ໂທລະພາບ, ນັກຂຽນ ແລະ ອື່ນໆ ບາງອາຊີບກໍອາໄສພາສາລາວໂດຍທົ່ວ ໄປເຊັ່ນ: ຜູ້ຄ້າຂາຍ, ນາຍແພດ, ກຳມະກອນ ... ການໃຊ້ພາ ສາກໍເປັນສິລະປະອັນໜຶ່ງເຊິ່ງຈະຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງ ກາລະ, ເທສະ, ຖານະຂອງບຸກຄົນ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມໃນດ້ານ ອື່ນໆ. (ມິທອງ ສຸວັນວິໄຊ ແລະ ແຫວນເພັດ ສີສຸລາດ, 2008).

ພາສາລາວຍັງມີຄຳຈຳພວກໜຶ່ງເຊິ່ງຖືວ່າເປັນຄຳ ປະສົມໄດ້ຄືກັນ, ເພາະວ່າເກີດຈາກການປະກອບຂອງຄຳຕັ້ງ ແຕ່ສອງຄຳຂຶ້ນໄປເຊິ່ງບາງເທື່ອຊ່ວຍຂະຫຍາຍ ຫຼື ອະທິ ບາຍຄວາມໝາຍເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນໃຫ້ແຈ້ງຂຶ້ນ, ບາງເທື່ອກໍ ເຮັດໃຫ້ສຽງຂອງຄຳກົມກຽວກັນ, ບາງເທື່ອກໍເຮັດໃຫ້ ຄວາມໝາຍຂອງຄຳຕ່າງໄປຈາກເດີມ. ຄຳຈຳພວກນີ້, ນັກ ພາສາສາດ ເອີ້ນວ່າ “ຄຳຊ້ອນ” (ອ່ອນແກ້ວ ນວນນະວົງ ແລະ ຄະນະ, 2005). ຄຳຊ້ອນເປັນລັກສະນະເດັ່ນປະການ ໜຶ່ງຂອງພາສາໃນພາສາຈະມີຄຳຊ້ອນໃຊ້ເປັນຈຳນວນ ຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ຍັງປາກົດການສ້າງຄຳຊ້ອນໃໝ່ຂຶ້ນໃຊ້ຢູ່ ສະເໝີ; ນັກຂຽນ ແລະ ນັກກະວີໄດ້ນຳເອົາຄຳຊ້ອນມາໃຊ້ ເພື່ອສື່ຄວາມ ໝາຍທີ່ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ເພື່ອເອື້ອຕໍ່ສຽງທີ່ມ່ວນ ໃນບົດປະພັນມາໂດຍຕະຫຼອດ. ດັ່ງທີ່ທ່ານ ຖະປະນີ ນາ ຄອນທັບ ແລະ ຄະນະ (2001) ໄດ້ກ່າວວ່າ ຄຳຊ້ອນ ເປັນ ການສ້າງຄຳ ໂດຍ ນຳຄຳເຄົ້າທີ່ມີຄວາມໝາຍຄືກັນ, ໃກ້ຄຽງ ກັນ ຫຼື ກົງກັນ ຂ້າມກັນ ມາວາງຊ້ອນກັນ, ເກີດຄຳໃໝ່, ມີ

ຄວາມໝາຍໃໝ່ ໂດຍຄວາມໝາຍໃໝ່ອາດຈະກວ້າງຂຶ້ນ, ໜັກແໜ້ນຂຶ້ນ ຫຼື ເປົາລົງກໍໄດ້. ໃນພາສາລາວເຮົາມີວິທີ ສ້າງຄຳທີ່ສຳຄັນຄື ການນຳເອົາຄຳມູນມາປະສົມກັນ ເພື່ອ ສ້າງຄຳໃໝ່ທີ່ມີຄວາມໝາຍໃໝ່ ເຊິ່ງມີທັງການປະສົມຄຳ, ການຊ້ຳຄຳ ແລະ ການຊ້ອນຄຳເປັນຕົ້ນ. ການສ້າງຄຳເປັນ ການປ່ຽນແປງທາງພາ ສາ ດ້ານຄຳວິທີໜຶ່ງ ເຮັດໃຫ້ຄຳລາວ ມີຫຼາຍພະຍາຍາມ ດັ່ງທີ່ ທ່ານ ອ່ອນແກ້ວ ນວນນະວົງ ແລະ ຄະນະ (1998) ກ່າວໄວ້ວ່າ ທຸກໆຄຳທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນພາສາ ລາວນັບທັງຄຳທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນວັດຈະນານຸກົມ ແລະ ຄຳທີ່ ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນປຶ້ມ, ເອກະສານຕ່າງໆ ຕະຫຼອດຮອດຄຳທີ່ ໃຊ້ເຂົ້າໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງຄົນລາວນັ້ນ ມີຄຳຫຼາຍ ຈຳພວກປົນເປັນຢູ່ເຊັ່ນ ບາງຈຳພວກກໍແມ່ນຄຳລາວແທ້ ແຕ່ດັ້ງເດີມ, ບາງຈຳພວກກໍແມ່ນຄຳທີ່ມາຈາກພາສາອື່ນ, ບາງຈຳພວກກໍແມ່ນຄຳທີ່ບັນ ຍັດຂຶ້ນໃໝ່ເພື່ອໃຊ້ເປັນສັບ ທາງວິຊາການ, ບາງຈຳພວກກໍໃຊ້ແຕ່ສຳລັບເວົ້າເຊິ່ງເຄີຍເອີ້ນ ກັນວ່າ ພາສາຕະຫຼາດ, ບາງຈຳ ພວກກໍໃຊ້ທັງເວົ້າທັງຂຽນ. ຄຳຕ່າງໆທີ່ກ່າວມານີ້, ຖ້າສັງ ເກດຮູບລັກສະນະຂອງຄຳ (ຮູບລັກສະນະ) ອາດຈະແບ່ງອອກເປັນ 4 ຊະນິດຄື: ຄຳເຄົ້າ , ຄຳປະສົມ, ຄຳຊ້ຳ ແລະ ຄຳຊ້ອນ. ດັ່ງທີ່ ທະເນດ ເວດ ພາດາ ແລະ ນັນທາ ຈຸລະພິມ (2547) ກ່າວວ່າ ວິທີການ ປະກອບສ້າງຄຳດ້ວຍການລວມໜ່ວຍຄຳຕັ້ງແຕ່ສອງ ໜ່ວຍ ຂຶ້ນໄປເຂົາເປັນຄຳດຽວເຮັດໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມໝາຍເປັນຄຳ ດຽວນັ້ນເປັນຂະບວນການສ້າງ ຄຳທີ່ມີຢູ່ໃນທຸກພາສາ ໃນ ພາສາໄທ ໜ່ວຍຄຳທີ່ນຳມາຮວມກັນມີທັງທີ່ເປັນຄຳຊະນິດ ດຽວກັນ ແລະ ຕ່າງຊະນິດກັນ ຄວາມໝາຍ ແລະ ລັກສະນະການໃຊ້ກໍຕ່າງກັນໄປຫຼາຍແບບ ລັກສະນະ ຂອງຄຳເຊິ່ງສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍການລວມໜ່ວຍຄຳໄວ້ ທີ່ສຳຄັນມີ 4 ລັກສະນະ ຄື ຄຳທີ່ສ້າງດ້ວຍໜ່ວຍຄຳທີ່ມີຄວາມໝາຍຄື ກັນ ຫຼື ໃກ້ຄຽງກັນເອີ້ນວ່າ ຄຳຊ້ອນ. ດັ່ງນັ້ນ, ທະເນດ ເວດ ພາດາ ແລະ ນັນທາ ຈຸລະພິມ (2547) ໄດ້ແບ່ງຄຳຊ້ອນ ອອກເປັນ 3 ລັກສະນະຄື: ມີ ຄວາມໝາຍຄືກັນ, ຄວາມໝາຍຄ້າຍກັນ ຫຼື ເປັນໄປໃນທຳນອງດຽວກັນ ແລະ ຄວາມໝາຍກົງກັນຂ້າມ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ຄຳຊ້ອນທີ່ມີຄວາມໝາຍຄືກັນເຊັ່ນ:

1). ທຸກ ນ. ໝາຍເຖິງຄວາມຍາກ, ຄວາມລຳບາກ, ຄວາມທໍລະມານ, ຄວາມເດືອດຮ້ອນ, ຄວາມຍາກໄຮ້, ຄວາມຈົນ; ທຸກແຍກເປັນສອງຢ່າງຄື ທຸກກາຍ ແລະ ທຸກໃຈ.

ຍາກ ນ. ໝາຍເຖິງຄວາມລຳບາກ, ຄວາມທຸກ, ຄວາມບໍ່ງ່າຍ

ສອງຄໍານີ້ມີຄວາມໝາຍຄືກັນ, ເປັນຢ່າງດຽວກັນ ເມື່ອຊ້ອນເຂົ້າກັນຍິ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງຄໍາໃໝ່ ຈະແຈ້ງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ດັ່ງຄໍາວ່າ:

ທຸກ ຍາກ ໝາຍເຖິງກົງກັນຂ້າມກັບຮັ່ງມີ, ຄວາມທຸກຈົນ, ຄົນທີ່ບໍ່ມີອັນຈະຢູ່ຈະອັນກິນ ເອີ້ນຄົນທຸກ ຍາກລຳບາກ.

2). ຮູບ ນ. ໝາຍເຖິງສິ່ງທີ່ປາກົດແກ່ຕາ, ຮ່າງ, ຮ່າງກາຍ, ແບບ.

ພາບ ນ. ໝາຍເຖິງຮູບທີ່ປາກົດເຫັນ, ສິ່ງທີ່ແຕ້ມຂຶ້ນ ເປັນຮູບ.

ສອງຄໍານີ້ມີຄວາມໝາຍຄືກັນ, ເປັນຢ່າງດຽວກັນ ເມື່ອຊ້ອນເຂົ້າກັນຍິ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງຄໍາໃໝ່ ຈະແຈ້ງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ດັ່ງຄໍາວ່າ:

ຮູບພາບ ໝາຍເຖິງພາບທີ່ເຮົາສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ ດ້ວຍຕາ, ສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາສ້າງຂຶ້ນມາ, ທຳມະຊາດສ້າງຂຶ້ນ ກໍ ສາມາດເອີ້ນວ່າ ຮູບພາບໄດ້.

ຄໍາຊ້ອນທີ່ມີ ຄວາມໝາຍຄ້າຍກັນ ຫຼື ເປັນ ໄປໃນທຳນອງດຽວກັນເຊັ່ນ:

1). ແຄ່ງ ນ. ໝາຍເຖິງແຄ່ງຂອງຄົນ ແລະ ສັດ ຕັ້ງແຕ່ຫົວເຂົ້າລົງໄປຫາຄໍຕີນ ເອີ້ນແຄ່ງ.

ຂາ ນ. ໝາຍເຖິງອະໄວຍະວະສ່ວນລຸ່ມຂອງ ຮ່າງກາຍທີ່ຄ້າຮ່າງກາຍໄວ້ ເອີ້ນຂາ.

ສອງຄໍານີ້ມີຄວາມໝາຍຄ້າຍກັນ ຫຼືເປັນໄປໃນທຳ ນອງດຽວກັນ, ມີຄວາມໝາຍໃກ້ຄຽງກັນພໍທີ່ຈະຈັດເຂົ້າໃນ ກຸ່ມດຽວກັນໄດ້ ເມື່ອຊ້ອນເຂົ້າກັນຍິ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມໝາຍໃໝ່ຈະແຈ້ງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ດັ່ງຄໍາວ່າ:

ແຄ່ງຂາ ໝາຍເຖິງອະໄວຍະວະສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ຮ່າງກາຍຄົນເຮົາ ເຊິ່ງນັບແຕ່ສະໄໝກລົງໄປຮອດຄໍຕີນ ເອີ້ນ ວ່າແຄ່ງຂາ.

2). ເຮືອນ ນ. ໝາຍເຖິງສິ່ງປຸກຂຶ້ນເປັນບ່ອນຢູ່, ເຮືອນ 3 ຄື: ເຮືອນນອນ, ເຮືອນຄົວ, ເຮືອນຜົມ.

ຊານ ນ. ໝາຍເຖິງຊານທີ່ຢູ່ໃນລະຫວ່າງກາງຂອງ ເຮືອນຫຼັງໃຫຍ່ ແລະ ຫຼັງນ້ອຍ ເອີ້ນຊານຂວາງ.

ສອງຄໍານີ້ມີຄວາມໝາຍຄ້າຍກັນ ຫຼື ໄປໃນທຳນອງ ດຽວກັນ, ມີຄວາມໝາຍໃກ້ຄຽງກັນພໍທີ່ຈະຈັດເຂົ້າໃນກຸ່ມ ດຽວກັນໄດ້ ເມື່ອຊ້ອນເຂົ້າກັນຍິ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມໝາຍໃໝ່ ຈະແຈ້ງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າດັ່ງຄໍາວ່າ:

ເຮືອນຊານ ໝາຍເຖິງທີ່ພັກພາອາໄສຂອງຄົນເຮົາ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍໄມ້, ດິນຈີ່, ດິນບ່ອກ ເຊິ່ງຄົນເຮົາມັກຈະ ເອີ້ນກັນວ່າ ເຮືອນຊານບ້ານຊ່ອງ.

ຄໍາຊ້ອນທີ່ມີຄວາມໝາຍກົງກັນຂ້າມກັນ

1). ໝາວ ວ. ໝາຍເຖິງຮູ້ເມື່ອເຢັນຫຼາຍ, ເຢັນຫຼາຍ. ຮ້ອນ ວ. ໝາຍເຖິງມີຄວາມຮູ້ສຶກຕາມໜັງ ເໝືອນແດດ ຖືກ ຫຼື ໄຟໄໝ້ ເຊັ່ນ ກາຍ, ຮ້ອນໃຈ, ຮ້ອນແດດ, ຮ້ອນ ໄຟ.

ສອງຄໍານີ້ມີຄວາມໝາຍກົງກັນຂ້າມກັນ, ຕ່າງກັນ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມໝາຍກ່ຽວເນື່ອງກັນ ເມື່ອຊ້ອນເຂົ້າກັນຍິ່ງເຮັດ ໃຫ້ຄວາມໝາຍໃໝ່ຈະແຈ້ງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ດັ່ງຄໍາວ່າ:

ໝາວຮ້ອນ ໝາຍເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນ ຫຼື ສັດ ໃນເວລາທີ່ຢູ່ກາງແດດຈະສຶກຮ້ອນ ເອີ້ນແດດຮ້ອນ, ໃນລະດູ ໝາວມີລົມພັດທັງເວັນທັງຄືນ ເອີ້ນໝາວລົມ.

2). ຜິດ ວ. ໝາຍເຖິງ ບໍ່ແມ່ນ, ບໍ່ຖືກ, ຕ່າງໄປ ຖືກ ກ. ໝາຍເຖິງ ແມ່ນ, ບໍ່ຜິດ, ບໍ່ພາດ

ສອງຄໍານີ້ມີຄວາມໝາຍກົງກັນຂ້າມກັນ, ຕ່າງກັນ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມໝາຍກ່ຽວເນື່ອງກັນ ເມື່ອຊ້ອນເຂົ້າກັນຍິ່ງເຮັດ ໃຫ້ຄວາມໝາຍໃໝ່ຈະແຈ້ງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ດັ່ງຄໍາວ່າ:

ຜິດຖືກ ໝາຍເຖິງ ຮູ້ສຶກສໍານຶກໃນຄວາມຜິດທີ່ໄດ້ ເຮັດລົງໄປ ເຊັ່ນ ຜູ້ຮ້າຍສໍານຶກຜິດຈຶ່ງໄດ້ສາລະພາບ, ບາງທີ ກໍໃຊ້ວ່າ ສໍານຶກ.

ໃນການສຶກສາໂຄງສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນທີ່ເປັນຄຳນາມ, ຄຳກຳມະ ແລະ ຄຳຄຸນນາມ ໄດ້ແກ່ຄຳຊ້ອນທີ່ມາຊ້ອນກັນ ມີໂຄງສ້າງລະອຽດລຸ່ມນີ້ (ກຸຫຼາບ ມັດລິກະມາດ ແລະ ຄະນະ, 2544)

ກ. ໂຄງສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນທີ່ເປັນຄຳນາມ

- 1). ຄຳນາມ + ຄຳນາມ = ຄຳຊ້ອນ
ຍິງ + ສາວ = ຍິງສາວ
- 2). ຄຳນາມ + ຄຳກຳມະ = ຄຳຊ້ອນ
ໂສກ + ເສົ້າ = ໂສກເສົ້າ
- 3). ຄຳນາມ + ຄຳຄຸນນາມ = ຄຳຊ້ອນ
ທຸກ + ໄຮ້ = ທຸກໄຮ້

ຂ. ໂຄງສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນທີ່ເປັນຄຳກຳມະ

- 1). ຄຳກຳມະ + ຄຳກຳມະ = ຄຳຊ້ອນ
ທ້ອນ + ໂຮມ = ທ້ອນໂຮມ
- 2). ຄຳກຳມະ + ຄຳຄຸນນາມ
ຂາດ + ເຂີນ = ຂາດເຂີນ

ຄ. ໂຄງສ້າງຂອງຊ້ອນທີ່ເປັນຄຳຄຸນນາມ

- 1). ຄຳຄຸນນາມ + ຄຳນາມ
ຄຽງ + ຂ້າງ = ຄຽງຂ້າງ
- 2). ຄຳຄຸນນາມ + ຄຳກຳມະ
ຫ່າງ + ເຫີນ = ຫ່າງເຫີນ
- 3). ຄຳຄຸນນາມ + ຄຳຄຸນນາມ
ຈ່ອຍ + ແຫ້ງ = ຈ່ອຍແຫ້ງ

ບົດປະພັນວັນນະຄະດີບັນຈຸຄຳຊ້ອນໄວ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ການສຶກສາຄຳຊ້ອນແມ່ນເຫັນໄດ້ວ່າ ມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດໃນການລົງເລິກຄົ້ນຄວ້າພາສາລາວໃຫ້ເລິກເຊິ່ງທີ່ຖ້ວນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງດ້ານໂຄງສ້າງ ແລະ ລັກສະນະການປະກອບສ້າງ. ເຊິ່ງສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນກໍຖືໄດ້ວ່າ ເປັນການປະກອບສ່ວນເນື້ອໃນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາມູນມໍລະດົກທາງພາສາຂອງຊາດລາວໄວ້ອີກດ້ວຍ. ດັ່ງທີ່ ທະເນດ ເວດພາດາ ແລະ ນັນທາ ຈຸລະພິມ (2547) ກ່າວວ່າ: ຄຳຊ້ອນເປັນລັກສະນະເດັ່ນປະການໜຶ່ງຂອງພາສາໄທ ໃນພາສາໄທມີຄຳຊ້ອນເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ຍັງປາກົດການສ້າງຄຳ

ຊ້ອນໃໝ່ຂຶ້ນໃຊ້ຢູ່ສະເໝີ ນັກຂຽນ ແລະ ນັກກະວີໄດ້ນຳຄຳຊ້ອນມາໃຊ້ເພື່ອສື່ຄວາມໝາຍທີ່ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ເອື້ອຕໍ່ສຽງມ່ວນອອນຊອນໄພເລາະໃນບົດປະພັນໂດຍຕະຫຼອດ. ຄຳຊ້ອນກໍແມ່ນໜຶ່ງໃນຈຳພວກຄຳທີ່ພວກເຮົາໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນ ແລະ ມີຄວາມສຳຄັນເປັນຢ່າງຍິ່ງໃນການພົວພັນຕິດຕໍ່ສື່ສານ ສົນທະນາກັນຢູ່ໃນສັງຄົມ ເຊິ່ງແມ່ນປັດໄຈອັນໜຶ່ງທີ່ຄົນເຮົາຂາດບໍ່ໄດ້. ນອກຈາກຈະໃຊ້ເຂົ້າໃນການສົນທະນາກັນແລ້ວ ຍັງໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຂີດຂຽນບົດຕ່າງໆ ບໍ່ວ່າຈະເປັນບົດປະພັນວັນນະຄະດີ, ບົດຄວາມ, ບົດສາລະຄວາມຮູ້, ບົດກາບກອນຕ່າງໆກໍລ້ວນແລ້ວແຕ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຄຳຊ້ອນເຂົ້າໄປຕື່ມອີກເພື່ອໃຫ້ໄດ້ເນື້ອໃນ ແລະ ຄວາມໝາຍຂອງບົດມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ມີຄວາມໜັກແໜ້ນຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

ເນື່ອງຈາກວ່າ ບົດເລື່ອງສັ້ນ “ຮັກຊົ່ວນິລັນດອນ” ຂອງນັກປະພັນ ຈັນທິ ເດືອນສະຫວັນ ໄດ້ມີການນຳໃຊ້ຄຳຊ້ອນເຂົ້າໃນການພັນລະນາ ແລະ ການດຳເນີນເລື່ອງໃນບົດສົນທະນາຂອງຕົວລະຄອນຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ບົດເລື່ອງມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ມີຄຸນຄ່າສູງ ຄະນະຄົ້ນຄວ້າຈຶ່ງມີຄວາມສົນໃຈສຶກສາຄຳຊ້ອນໃນບົດເລື່ອງສັ້ນ “ຮັກຊົ່ວນິລັນດອນ” ຂອງນັກປະພັນ ຈັນທິ ເດືອນສະຫວັນ ວ່າມີໂຄງສ້າງ ແລະ ລັກສະນະການປະກອບສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນເປັນແນວໃດ ໂດຍນຳເອົາໂຄງສ້າງ ແລະ ລັກສະນະປະກອບສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນມາວິເຄາະ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສົນທະນາ ແລະ ເຂົ້າໃນການຂີດຂຽນບົດປະພັນວັນນະຄະດີໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ຈຸດປະສົງການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ແມ່ນເພື່ອ 1) ສຶກສາໂຄງສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນ 2 ພະຍາງ ໃນບົດເລື່ອງສັ້ນ “ຮັກຊົ່ວນິລັນດອນ” ຂອງນັກປະພັນ ຈັນທິ ເດືອນສະຫວັນ ແລະ 2) ສຶກສາລັກສະນະການປະກອບສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນ 2 ພະຍາງໃນບົດເລື່ອງສັ້ນ “ຮັກຊົ່ວນິລັນດອນ” ຂອງນັກປະພັນ ຈັນທິ ເດືອນສະຫວັນ.

2. ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການ

2.1 ຂອບເຂດຂອງການຄົ້ນຄວ້າ

ການສຶກສາຄຳຊ້ອນໃນບົດເລື່ອງສັ້ນ ຮັກຊິວນິລັນດອນ ຂອງນັກປະພັນ ຈັນທິ ເດືອນສະຫວັນ ມີຄຳຊ້ອນຢູ່ເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ມີຄຳຊ້ອນຫຼາຍພະຍາງ, ຫຼາຍປະເພດຄຳ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄະນະຄົ້ນຄວ້າຈຶ່ງໄດ້ສຶກສາສະເພາະ ຄຳຊ້ອນທີ່ເປັນ 2 ພະຍາງ ມາຊ້ອນກັນເທົ່ານັ້ນ, ການວິເຄາະໂຄງສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນ 2 ພະຍາງທີ່ເປັນຄຳນາມ, ຄຳກຳມະ ແລະ ຄຳຄຸນນາມ ຕາມເກນຂອງ ບຸນມີ ກົງມະນີ (2005), ລັກສະນະການປະກອບສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນ 2 ພະຍາງ ຕາມເກນຂອງ ທະເນດ ເວດພາດາ ແລະ ນັນທາ ຈຸລະພິມ (2547) ຄື:

1). ຄວາມໝາຍຄືກັນ ໝາຍເຖິງ ຄຳທີ່ນຳມາຊ້ອນກັນນັ້ນມີຄວາມໝາຍເຖິງສິ່ງດຽວກັນ ຫຼື ເປັນຢ່າງດຽວກັນ ເຊັ່ນ ໃຫຍ່ໂຕ, ຊັບສິນ, ສູນຫາຍ, ດູແລ, ຫຍາບຊ້າ...

2). ຄວາມໝາຍຄ້າຍກັນ ຫຼື ເປັນໄປໃນທຳນອງດຽວກັນ ໝາຍເຖິງ ຄຳທີ່ນຳມາຊ້ອນກັນນັ້ນມີຄວາມໝາຍໃກ້ຄຽງກັນ ພໍທີ່ຈະຈັດເຂົ້າໃນກຸ່ມດຽວກັນໄດ້ເຊັ່ນ ໃຈຄໍ, ເລັກນ້ອຍ, ໄຮ່ນາ, ສິນທຳ, ແຄ່ງຂາ, ອ່ອນນຸ່ມ...

3). ຄວາມໝາຍກົງກັນຂ້າມ ໝາຍເຖິງ ຄຳທີ່ນຳມາຊ້ອນກັນນັ້ນມີຄວາມໝາຍຄົນລະລັກສະນະ ຫຼື ຄົນລະຝ່າຍກັນເຊັ່ນ ໃກ້ໄກ, ຜິດຖືກ, ດີຊົ່ວ, ເຫດຜົນ.

2.2 ວິທີດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າ

ການວິເຄາະໂຄງສ້າງ ແລະ ລັກສະນະການປະກອບສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນໃນບົດເລື່ອງສັ້ນ ຮັກຊິວນິລັນດອນຂອງ ຈັນທິ ເດືອນສະຫວັນ ມີຂັ້ນຕອນດຳເນີນການ ດັ່ງນີ້:

2.2.1 ຂັ້ນຕອນເກັບຮວບຮວມຂໍ້ມູນ

1). ຮວບຮວມຄຳຊ້ອນ 2 ພະຍາງ ທີ່ເປັນຄຳນາມ, ຄຳກຳມະ ແລະ ຄຳຄຸນນາມ ໃນບົດເລື່ອງສັ້ນ ຮັກຊິວນິລັນດອນ ຂອງນັກປະພັນ ຈັນທິ ເດືອນສະຫວັນ.

2). ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຮວບຮວມຂໍ້ມູນເອກະສານ, ໜັງສື, ຕຳລາ, ໜັງສືພິມ, ວາລະສານ, ແລະ ງານວິໄຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

2.2.2 ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແບ່ງອອກເປັນ 2 ສ່ວນຄື

1). ວິເຄາະໂຄງສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນ 2 ພະຍາງ ທີ່ເປັນຄຳນາມ, ຄຳກຳມະ ແລະ ຄຳຄຸນນາມ

2). ວິເຄາະລັກສະນະການປະກອບສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນ 2 ພະຍາງ ທີ່ເປັນຄຳນາມ, ຄຳກຳມະ ແລະ ຄຳຄຸນນາມ.

3. ຜົນໄດ້ຮັບ

ການວິເຄາະໂຄງສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນ 2 ພະຍາງ ທີ່ເປັນຄຳນາມ, ຄຳກຳມະ ແລະ ຄຳຄຸນນາມໃນບົດເລື່ອງສັ້ນ “ຮັກຊິວນິລັນດອນ” ຂອງນັກປະພັນ ຈັນທິ ເດືອນສະຫວັນ ມີຈຳນວນ ທັງໝົດມີ 55 ຄຳ. ເຊິ່ງມີ 3 ໂຄງສ້າງ ໂດຍໂຄງສ້າງຄຳຊ້ອນທີ່ເປັນຄຳກຳມະຫຼາຍທີ່ສຸດເທົ່າກັບ 26 ຄຳ ເທົ່າກັບ 47.27% ປະກອບມີ 2 ຮູບແບບຄື ຄຳກຳມະ + ຄຳກຳມະ, ຄຳກຳມະ + ຄຳຄຸນນາມ, ຮອງລົງມາແມ່ນ ໂຄງສ້າງຄຳນາມ ມີ 16 ຄຳ ເທົ່າກັບ 29.09% ປະກອບມີ 3 ຮູບແບບຄື ຄຳນາມ + ຄຳນາມ, ຄຳນາມ + ຄຳກຳມະ ແລະ ຄຳນາມ + ຄຳນາມ ແລະ ໂຄງສ້າງຄຳຊ້ອນທີ່ເປັນຄຳຄຸນນາມ ໜ້ອຍທີ່ສຸດ ເທົ່າກັບ 23.63% ປະກອບມີ 3 ຮູບແບບຄື ຄຳຄຸນນາມ + ຄຳນາມ, ຄຳຄຸນນາມ + ຄຳກຳມະ ແລະ ຄຳຄຸນນາມ + ຄຳຄຸນນາມ. (ຕາຕະລາງທີ 1)

ການວິເຄາະລັກສະນະການປະກອບສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນ 2 ພະຍາງ ໃນບົດເລື່ອງສັ້ນ “ຮັກຊິວນິລັນດອນ” ເຊິ່ງປະກອບມີ 3 ລັກສະນະຄື ຄຳຊ້ອນທີ່ມີຄວາມໝາຍຄືກັນ ຫຼາຍທີ່ສຸດເທົ່າກັບ 29 ຄຳ ເທົ່າກັບ 52.72%, ຮອງລົງມາແມ່ນຄຳຊ້ອນທີ່ມີຄວາມໝາຍຄ້າຍກັນ ຫຼື ກົງກັນຂ້າມກັນ ເທົ່າກັບ 26 ຄຳ ເທົ່າກັບ 45.45% ແລະ ຄຳຊ້ອນທີ່ມີຄວາມໝາຍກົງກັນຂ້າມກັນ ໜ້ອຍທີ່ສຸດ 1 ຄຳ ເທົ່າກັບ 1.81% (ຕາຕະລາງທີ 2).

4. ວິພາກຜົນ

ການສຶກສາໂຄງສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນ 2 ພະຍາງໃນບົດເລື່ອງສັ້ນ ຮັກຊິວນິລັນດອນ ຂອງ ນັກປະພັນ ຈັນທິ ເດືອນສະຫວັນ ພົບວ່າ ມີຄຳຊ້ອນ ຈຳນວນ 55 ຄຳ ປະກອບມີໂຄງສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນຈຳນວນ 3 ໂຄງສ້າງ ເຊິ່ງແບ່ງອອກເປັນ 8 ຮູບແບບ ໂດຍໄດ້ນຳໃຊ້ທິດສະດີຂອງ ທະເນດ ເວດພາດາ ແລະ ນັນທາ ຈຸລະພິມ (2547) ມາວິເຄາະ ພົບ

ວ່າມີຄວາມສອດຄ່ອງກັນກັບງານວິໄຈຂອງ ຣາຕີ ທັນວາ ລາຊ (2543) ສຶກສາຄຳຊ້ອນໃນພາສາໄທຖິ່ນໃຕ້ຈັງຫວັດ ພັດທະລຸງ ຮວບຮວມໄດ້ມີຈຳນວນ 402 ຄຳ. ລັກສະນະ ຂອງຄຳຊ້ອນ ປາກົດວ່າມີ 4 ລັກສະນະ. ເຊິ່ງມີຄວາມ ສອດຄ່ອງກັນ 1 ລັກສະນະຄື ຄຳຊ້ອນແບບປະສົມ. ການ ສຶກສາຄຳຊ້ອນທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ຫຼາຍຢ່າງມີ 6 ປະເພດ. ເຊິ່ງ ເຫັນວ່າ ມີຄວາມສອດຄ່ອງຢູ່ 4 ປະເພດຄື ຄຳນາມ+ຄຳຄຸນ ນາມ, ຄຳກິລິຍາ+ຄຳຄຸນນາມ, ຄຳກິລິຍາ+ຄຳກິລິຍາ ແລະ ຄຳກິລິຍາ+ຄຳຄຸນນາມ. ຈາກການຄົ້ນຄວ້າ ພົບວ່າ ໂຄງສ້າງ ຄຳຊ້ອນ 2 ພະຍາງໃນບົດເລື່ອງສັ້ນ ຮັກຊິວນິລັນດອນ ທີ່ ເປັນຄຳກຳມະຫຼາຍກວ່າໝູ່ ເຊິ່ງມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບງານ ວິໄຈຂອງ ສຸຈິຕຣາ ຈຳນິງອຸດົມ (2556) ສຶກສາຄຳຊ້ອນສີ່ ໜ່ວຍໃນວັດຈະນະລິລາແບບຕ່າງໆມີຈຸດປະສົງເພື່ອສຶກສາ ຊະນິດຄຳ ປະເພດໂຄງສ້າງ ແລະ ການໃຊ້ໃນວັດຈະນະ ລິລາ ພົບວ່າ ການໃຊ້ຄຳຊ້ອນສີ່ໜ່ວຍໃນພາສາເວົ້າມີຈຳ ນວນ 444 ຄັ້ງ. ດ້ານຊະນິດຂອງຄຳພົບວ່າ ໃຊ້ເປັນຄຳກິລິ ຍາຫຼາຍທີ່ສຸດໃນປະໂຫຍກ ຮອງລົງມາແມ່ນຄຳນາມ ຄຳ ວິເສດ ແລະ ຄຳຄຸນນາມຕາມລຳດັບ. ເນື່ອງຈາກວ່າ ຄຳກຳ ມະເປັນຄຳທີ່ສະແດງອາການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ການກະທຳ ຂອງສິ່ງຕ່າງໆ ເມື່ອນັກປະພັນນຳມາໃຊ້ເຂົ້າໃນບົດເລື່ອງຍິ່ງ ເຮັດໃຫ້ບົດເລື່ອງດັ່ງກ່າວນັ້ນມີຄວາມໜ້າສົນໃຈ, ເປັນຕາ ຢາກອ່ານ, ເມື່ອອ່ານແລ້ວກໍມີຄວາມຈັບອີກຈັບໃຈຫຼາຍຍິ່ງ ຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ບົດເລື່ອງດັ່ງກ່າວມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານການໃຊ້ສັບພາສາຍິ່ງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ຮອງລົງມາແມ່ນໂຄງສ້າງທີ່ເປັນຄຳນາມ ເພາະວ່າຈາກໂຄງ ສ້າງຄຳນາມ ເປັນສິ່ງທີ່ເບິ່ງເຫັນເປັນຮູບປະທຳ ເປັນຊື່ເອີ້ນ ທີ່ເຂົ້າໃຈຈະແຈ້ງຊັດເຈນ ແລະ ມີຄວາມໝາຍເລິກເຊິ່ງ ແລະ ໂຄງສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນ ໜ້ອຍທີ່ສຸດໄດ້ແກ່ໂຄງສ້າງຄຳ ຊ້ອນທີ່ເປັນຄຳຄຸນນາມ.

ລັກສະນະການປະກອບສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນ 2 ພະຍາງ ໃນບົດເລື່ອງສັ້ນ “ຮັກຊິວນິລັນດອນ” ຂອງນັກປະພັນ ຈັນ ທີ ເດືອນສະຫວັນ ມີຄວາມໝາຍຄືກັນຫຼາຍກວ່າໝູ່ ສອດຄ່ອງກັບ ມິທອງ ສຸວັນວິໄຊ (1997) ໄດ້ກ່າວວ່າ ຄຳ

ຊ້ອນທີ່ໄດ້ມາຈາກການປະກອບຂອງ 2 ຄຳຂຶ້ນໄປເຊິ່ງຄຳ ເຫຼົ່ານັ້ນມີຄວາມໝາຍຄືກັນ.

ເນື່ອງຈາກວ່າ ເປັນຄຳທີ່ມີຄວາມໝາຍໝາຍເຖິງສິ່ງ ດຽວກັນ ເມື່ອເອົາມາໃຊ້ໃນບົດເລື່ອງຍິ່ງເຮັດໃຫ້ສື່ຄວາມໝາຍ ໄດ້ຈະແຈ້ງຍິ່ງຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງ ຫຼື ສິ່ງທີ່ ນັກປະພັນຢາກນຳສະເໜີໄດ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ສ່ວນ ຄວາມໝາຍຕ່າງກັນນັ້ນໃຊ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດອາດເປັນເພາະ ຄວາມຈຳກັດໃນການສື່ຄວາມໝາຍໃນການປະດິດແຕ່ງບົດ ປະພັນວັນນະຄະດີ.

5. ສະຫຼຸບ

ຜ່ານການວິເຄາະໂຄງສ້າງ ແລະ ລັກສະນະການປະ ກອບສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນ 2 ພະຍາງໃນບົດເລື່ອງສັ້ນ “ຮັກຊິວ ນິລັນດອນ” ຂອງນັກປະພັນ ຈັນທີ ເດືອນສະຫວັນ ເຊິ່ງ ສະຫຼຸບໄດ້ຄື: ການວິເຄາະໂຄງສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນທີ່ເປັນຄຳ ນາມ, ຄຳກຳມະ ແລະ ຄຳຄຸນນາມ ພົບວ່າ ມີຈຳນວນ ທັງ ໝົດ 55 ຄຳ ໂດຍມີໂຄງສ້າງຄຳຊ້ອນ 3 ໂຄງສ້າງໃຫຍ່ ແບ່ງ ອອກເປັນ 8 ຮູບແບບຍ່ອຍ ຄື:

1). ໂຄງສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນ 2 ພະຍາງທີ່ເປັນຄຳນາມ ສາມາດຈຳແນກໄດ້ 3 ຮູບແບບຄື ຄຳນາມກັບຄຳນາມ, ຄຳ ນາມກັບຄຳກຳມະ ແລະ ຄຳນາມກັບຄຳຄຸນນາມ.

2. ໂຄງສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນ 2 ພະຍາງທີ່ເປັນຄຳກຳມະ ສາມາດຈຳແນກໄດ້ 2 ຮູບແບບຄື ຄຳກຳມະກັບຄຳກຳມະ, ຄຳກຳມະກັບຄຳຄຸນນາມ.

3). ໂຄງສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນ 2 ພະຍາງທີ່ເປັນຄຳຄຸນ ນາມ ສາມາດຈຳແນກໄດ້ 3 ຮູບແບບຄື ຄຳຄຸນນາມກັບຄຳ ນາມ, ຄຳຄຸນນາມກັບຄຳກຳມະ ແລະ ຄຳຄຸນນາມກັບຄຳຄຸນ ນາມ.

ການວິເຄາະລັກສະນະການປະກອບສ້າງຂອງຄຳ ຊ້ອນ 2 ພະຍາງ ປະກອບມີ 3 ລັກສະນະຄື

1) ຄຳຊ້ອນທີ່ມີຄວາມໝາຍຄືກັນ
2) ຄຳຊ້ອນທີ່ມີຄວາມໝາຍຄ້າຍກັນ ຫຼືເປັນໄປ ໃນທຳນອງດຽວກັນ

3) ຄຳຊ້ອນທີ່ມີຄວາມໝາຍກົງກັນຂ້າມກັນ

6. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ໃນນາມຄະນະຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ຂໍປະຕິບາຍຕົນວ່າ ຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ມີໃນບົດຄວາມວິຊາການດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ້ງທາງຜົນປະໂຫຍດກັບພາກສ່ວນໃດ ບໍ່ໄດ້ເອື້ອຜົນປະໂຫຍດກັບພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງ, ກໍລະນີມີການລະເມີດ ໃນຮູບການໃດໜຶ່ງ ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ມີຄວາມຍິນດີຮັບຜິດຊອບແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

7. ເອກະສານອ້າງອີງ

ຄຳສອນ ທອງມີໄຊ, ໄມພອນ ດວງພະສີ, ສິງທອງ ເພື່ອພົມ, ບຸນຈັນ ແກ້ວມະນີຄະ ແລະ ໄລອ້ອນ ນິມນວນ. (2016). ວິຊາພາສາລາວ-ວັນນະຄະດີ. ປຶ້ມຕຳລາຮຽນ ປີທີ 1 ຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ, ກົມການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ບຸນມີ ກົງມະນີ. (1998). ປຶ້ມແບບຮຽນ ພາສາລາວ. ຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ ປີທີ 5, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການສຶກສາ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ວຽງຈັນ.

ປົວລີ ປະພາພັນ, ພອນສິຣິ ອຸໄທວັນ, ແສງຟ້າ ໂຫລນຸພາບ ແລະ ສີພອນ ສຸນັນທາ. (2010). ປຶ້ມແບບຮຽນ ພາສາລາວ. ຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາປີທີ 7 (ສະບັບຊົ່ວຄາວ), ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການສຶກສາ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ພູມີ ວົງວິຈິດ. (1967). ປຶ້ມໄວຍາກອນລາວ. ຫ້ອງການສູນກາງແນວລາວຮັກຊາດ, ພິມເທື່ອທີ 2.

ມິທອງ ສຸວັນວິໄຊ, ຄຳຮຸ່ງ ແສນມະນີ, ແຫວນເພັດ ສີສຸລາດ, ສົມໄພ ວິໄລສັກ ແລະ ມິໄຊ ສຸກຈະເລີນ. (1997). ປຶ້ມແບບຮຽນ ພາສາລາວ ແລະ ວັນນະຄະດີ. ຊັ້ນມັດທະຍົມ ປີທີ 2, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການສຶກສາແຫ່ງຊາດ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ວຽງຈັນ.

ມິທອງ ສຸວັນວິໄຊ ແລະ ແຫວນເພັດ ສີສຸລາດ. (2008). ປຶ້ມແບບຮຽນພາສາລາວ-ວັນນະຄະດີ. ຊັ້ນມັດທະຍົມ ປີທີ 1, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການສຶກສາ, ກະຊວງສຶກສາທິການ, ວຽງຈັນ.

ອອນແກ້ວ ນວນນະວົງ, ຄຳຮຸ່ງ ແສນມະນີ, ປານິດ ສຸຂະນຸວົງ ແລະ ປິງຄຳ ສີສຸວັນ. (1998). ປຶ້ມແບບຮຽນວິຊາພາສາລາວ. ຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາປີທີ 4, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການສຶກສາແຫ່ງຊາດ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ວຽງຈັນ.

ກຸຫລາບ ມັດທິຄະມາສ, ວລັຍຣັດນ໌ ອດີແພທ໌, ວິນັຍ ຮອດຈ່າຍ ແລະ ສຸຂາດີ ວຽງສຸວຣຸນ. (2544). ວຽນສາສາສຶກສາ. ພິມສື່ເອີຣົບສາສະໜະຮຽນຮູ້ພື້ນຖານຂັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ, ຂັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາສຶກສາ ປີທີ 4, ຕາມຫຼັກສູດການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ, ພິມປຶ້ມຄັ້ງທີ 3, ພິມປຶ້ມທີ່ໂຮງພິມພິມພິມພິມພິມພິມ, ກຸງເທພ.

ກຸຣະປະນີຍ໌ ນາຄຣທຣພ, ຟອນຈັນທ໌ ສຸຂຍິງ, ຄັດທາ ສາສາດິໂກສິຍ໌, ສິວິວຣຸນ ສ້ອຍທິຣິນຸ, ກາສກ ເກດອ່ອນ ແລະ ຣະວິວຣຸນ ອິນທຣປຣະພັນຣ໌. (2547). ພາສາໄທ. ຂັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາສຶກສາ ປີທີ 1, ຕາມຫຼັກສູດການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ, ພິມປຶ້ມຄັ້ງທີ 4. ຈັດພິມພິມ ບຣິຍັດ ອັກສຣເຈຣິນຸທັສນ໌, ກຸງເທພ.

ໝາສ ເວສ໌ກາດາ, ຜູ້ຊູສາ ຈຸດພຣາມ. (2547). ພາສາໄທ ວຽນສາສາສາ. ຂັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາປີທີ 5, ຕາມຫຼັກສູດການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ, ພິມປຶ້ມຄັ້ງທີ 1, ຈັດພິມພິມ ໂດຍ ບຣິຍັດ ໂຮງພິມພິມພິມພິມພິມພິມ ຈຳກັດ.

ຣາຕຣີ ຣັນວາຣາຣ. (2534). ການສຶກສາຄຳສ້ອນໃນພາສາໄທ. ວິທະຍານິພົນອັກສຣສາສຕຣດຸຍພິມພິມພິມ ກາດວິທະຍາໄທ, ຈຸພາລງຄຣຸນມາຫາວິທະຍາລັຍ. ວິທະຍາ

ຕາຕະລາງທີ 1 : ສະຫຼຸບໂຄງສ້າງຂອງຄຳຊ້ອນ 2 ພະຍາຍໃນບົດເລື່ອງສິ້ນ “ຮັກຊົ່ວນິລັນດອນ” ຂອງ ຈັນທິ ເດືອນສະຫວັນ

ລຳດັບ	ໂຄງສ້າງຄຳຊ້ອນ 2 ພະຍາຍ	ຈຳນວນ	ສ່ວນຮ້ອຍ (%)
-------	-----------------------	-------	--------------

I	ໂຄງສ້າງຄຳກຳມະ	26	47.27%
1	ກຳມະ + ກຳມະ	25	45.45%
2	ກຳມະ + ຄຸນນາມ	1	1.81%
II	ໂຄງສ້າງຄຳນາມ	16	29.09%
1	ນາມ + ນາມ	10	18.18%
2	ນາມ + ກຳມະ	4	7.27%
3	ນາມ + ຄຸນນາມ	2	3.63%
III	ໂຄງສ້າງຄຳຄຸນນາມ	13	23.63%
1	ຄຸນນາມ + ນາມ	1	1.81%
2	ຄຸນນາມ + ກຳມະ	1	1.81%
3	ຄຸນນາມ + ຄຸນນາມ	11	19.99%
ລວມທັງໝົດ		55	100%

ຕາຕະລາງ 2: ລັກສະນະການປະກອບສ້າງຄຳຊ້ອນ 2 ພະຍາງ ໃນບົດເລື່ອງສິ້ນ ຮັກຊົ່ວນິລັນດອນ”

ລຳດັບ	ຄວາມໝາຍ	ຄຳ ນາມ	ຄຳກຳ ມະ	ຄຳຄຸນ ນາມ	ລວມ	ສ່ວນຮ້ອຍ (%)
1	ຄວາມໝາຍຄືກັນ	8	13	8	29	52.72%
2	ຄວາມໝາຍຄ້າຍຄືກັນ	8	13	4	25	45.45%
3	ຄວາມໝາຍກົງກັນຂ້າມກັນ	0	0	1	1	1.81%
ລວມຄຳຊ້ອນທັງໝົດ		16	26	14	55	100%